

**การรับรู้ และทัศนคติ ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในเขตกรุงเทพมหานคร
ที่มีต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550**

**PERCEPTION AND ATTITUDE OF INTERNET USERS IN
BANGKOK AREA ON COMPUTER CRIME ACT B.E. 2550**

ณัฐพงศ์ ยอดดี

นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม

E-mail: bird_ecom@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการรับรู้และทัศนคติของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ในการเก็บข้อมูลประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) กล่าวคือ ขั้นแรกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับสลากเพื่อให้ได้เขตที่เป็นตัวแทนมาจำนวน 10 เขต จากจำนวนเขตการปกครองทั้งสิ้น 50 เขต ในกรุงเทพมหานคร จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบการกำหนดจำนวนตัวอย่าง (Quota Sampling) โดยกำหนดให้แต่ละเขตที่เป็นตัวแทนทั้งหมด 10 เขต มีจำนวนตัวอย่างเขตละ 40 คน เมื่อเราได้จำนวนตัวอย่างตามที่กำหนดแล้ว ขั้นตอนสุดท้ายคือใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกเฉพาะผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตที่อาศัยอยู่ในแต่ละเขตที่เป็นตัวแทนจำนวนเขตละ 40 คน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Means) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-square) และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman rank correlation coefficient) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ และใช้ T-test, One-way ANOVA เพื่อทดสอบความแตกต่าง โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

คำสำคัญ: พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ผู้ใช้อินเทอร์เน็ต

ABSTRACT

This research is the survey research with the objective to study the perception and attitude of internet users in Bangkok Area on Computer Crime Act B.E. 2550 by using questionnaire. In collecting the data, the sample population used here are 400 internet users in Bangkok by using multistage Sampling. That is to say, the

first stage which the Simple Random Sampling are used by using ballot method in order to receive the 10 representative areas from the total amount of 50 administration areas in Bangkok. After that the sampling by specifying the Quota Sampling are used by specifying the 10 representative area with the sample for 40 people each when we have received the sample amount as specified. The last step is to use the Purposive Sampling by selecting only the Internet Service User living in each area that is the representative of the number for 40 for areas.

The statistics used in analyzing the data are divided into 2 parts which are Descriptive Statistics by using Percentage, Means and the Standard Deviation, Inferential Statistics, Chi-square and the Spearman rank correlation coefficient in order to test the relation and to use T-test, One-way ANOVA in order to test the difference by specifying the statistical significance at 0.05.

KEYWORDS: Computer Crime Act B.E. 2550, Internet user

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สืบเนื่องจากการที่เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตได้พัฒนาก้าวหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง ข้อมูลที่มีอยู่ในรูปแบบต่างๆ ทั่วโลกได้ถูกนำมาเผยแพร่บนเว็บไซต์ทำให้ทุกคนในโลกนี้สามารถเข้าถึงข้อมูลต่าง ได้อย่างรวดเร็วและไร้พรมแดน ประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งที่อินเทอร์เน็ต เข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตหลายๆด้าน และมีจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมากขึ้นทุกปี ปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นพร้อมๆ กับการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ใช้เน็ตก็คือ การกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต นั้นเอง เช่น ไวรัส สื่อกอนาจาร การหมิ่นประมาท การพนัน การเจาะระบบ การฉ้อโกง เป็นต้น

เมื่อการกระทำความผิดเหล่านี้ทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น และสร้างความเดือดร้อนต่อ เศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ รัฐบาลจึงต้องหาทางแก้ไขปัญหาล่าช้า และทางออกก็คือ การร่างกฎหมายขึ้นมาใหม่ และออกบังคับใช้ ซึ่งก็คือ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 เพื่อหวังว่าจะช่วยลดปัญหาการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ให้น้อยลงและสร้างความเกรงกลัวให้แก่ผู้กระทำความผิด แต่ผลลัพธ์ก็คืออัตราการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์เพิ่มมากขึ้น และเกิดข้อวิพากษ์วิจารณ์ในตัวกฎหมายฉบับนี้มากมาย เช่น 1.) กฎหมายนี้เป็นแค่เพียงเครื่องมือของภาครัฐในการเอาผิดเท่านั้นแต่ประชาชนไม่ได้รับรู้ในตัวกฎหมายฉบับนี้เลย 2.) กฎหมายนี้อาจจะไปปิดกั้นเสรีภาพในการรับรู้ของประชาชน เพราะโลกอินเทอร์เน็ตเป็นโลกที่เปิดกว้างและมีเสรีในการแสดงความคิดเห็น ถ้าต้องลดบทบาทตรงนี้ลงไป อาจทำให้ประชาชนได้รับรู้ข่าวสารข้อเท็จจริงน้อยลง 3.) ทำให้ภาครัฐมีอำนาจมากเกินไปและอาจจะเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของประชาชน

ด้วยเหตุนี้จึงเป็นสาเหตุให้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเรื่อง การรับรู้ และทัศนคติ ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ทั้งนี้เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองและความรู้ของประชาชนที่มีต่อพระราชบัญญัตินี้ เพราะพระราชบัญญัตินี้ ก็ถือเป็น

กฎหมายอย่างหนึ่ง ที่กำหนดกฎเกณฑ์ซึ่งมีเนื้อหาเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งเฉพาะเจาะจงต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง แต่เป็นของส่วนรวม ประชาชนทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่จะต้องปฏิบัติตาม และยังเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้พระราชบัญญัตินี้ประสบความสำเร็จได้ หากได้รับความร่วมมือร่วมใจกันเป็นแรงผลักดันให้ทุกๆ ฝ่ายในการสอดส่องดูแลให้ปัญหาที่สืบเนื่องมาจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีหมดไปจากสังคมได้

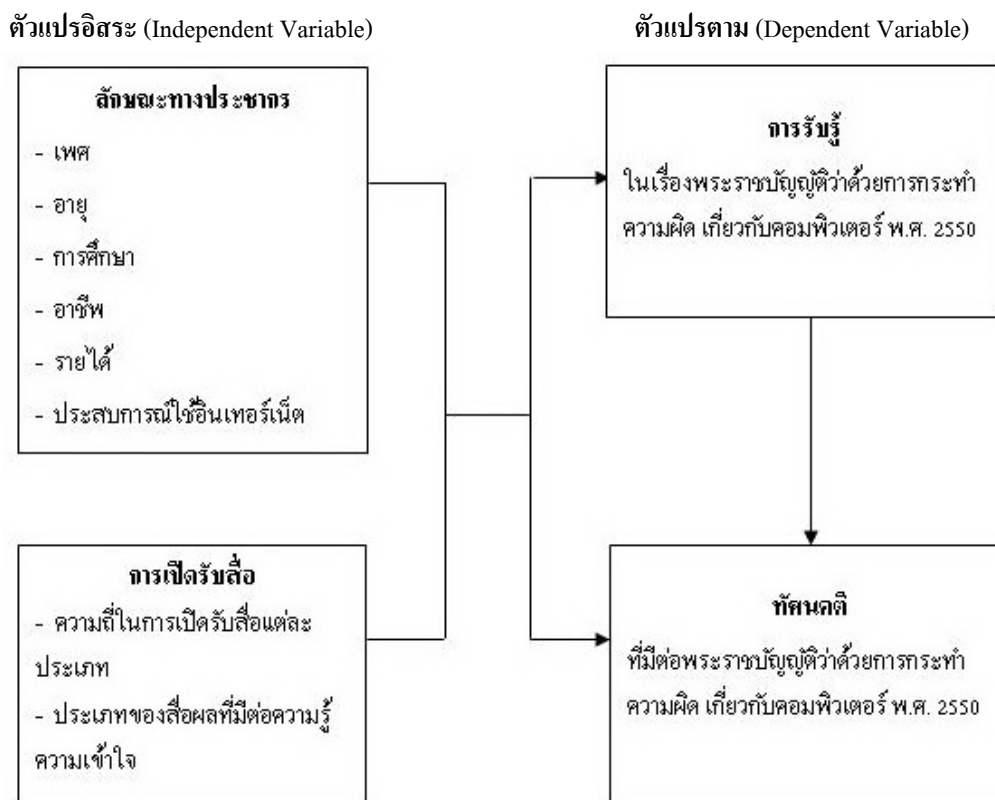
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ และทัศนคติ ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากร กับการรับรู้และทัศนคติต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากร กับการรับรู้และทัศนคติต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550

3. สมมติฐานการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน จะมีการรับรู้ในเรื่องพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 แตกต่างกัน
2. ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 แตกต่างกัน
3. ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน จะมีการเปิดรับสื่อแตกต่างกัน
4. ลักษณะทางประชากรมีความสัมพันธ์กับการรับรู้เรื่องพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550
5. ลักษณะทางประชากรมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550
6. การเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับการรับรู้เรื่องพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550
7. การเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550
8. การรับรู้เรื่องพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550

4. กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Model)

5. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Research) ในการศึกษาเกี่ยวกับ การรับรู้ และทัศนคติ จึงใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกำหนดระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 1 – 30 มิถุนายน 2552 ประชากรในการศึกษาค้นครั้งนี้ คือ ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดคำถามปลายปิด (Close-Ended Question) ที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นเองเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จะแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์ใช้อินเทอร์เน็ต และความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ต จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเพื่อประเมินการเปิดรับข่าวสารจากสื่อประเภทต่างๆ จำนวน 20 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามวัดการรับรู้ในเรื่องพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 จำนวน 13 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามวัดทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 จำนวน 10 ข้อ

สำหรับการทดสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ จะใช้การทดสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยจะต้องมีเนื้อหาที่ตรงกับเรื่องที่วิจัย สามารถวัดในเนื้อหาที่ต้องการวัดได้อย่างถูกต้อง โดยให้ผู้ที่มีความชำนาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ปริมาณ โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงก์ (Item-Objective Congruence Index : IOC) การหาค่าดัชนี IOC นี้ ผู้วิจัยใช้วิธีของโรวินลิต และแฮมบิลตัน

หลังจากสร้างแบบสอบถามและปรับปรุงเสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทำการทดสอบ (Pilot Test) เพื่อแสดงความเชื่อถือได้ (Reliability) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อทดสอบว่าคำถามแต่ละข้อ แต่ละตอนในแบบสอบถามสามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ผู้วิจัยต้องการหรือไม่ คำถามที่ใช้เหมาะสมหรือไม่ ยากหรือง่ายต่อความเข้าใจ จากนั้นนำมาทดสอบหาความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยใช้วิธีการดังนี้

ในส่วนของคำถาม ตอนที่ 3 การรับรู้ในเรื่องพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ที่มีการให้คะแนนแต่ละข้อแบบ ตอบถูกได้ 1 ตอบผิดได้ 0 ผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรของ Kuder Richardson โดยใช้สูตร KR20 และในส่วนของคำถาม ตอนที่ 2 การเปิดรับสื่อ และตอนที่ 4 ทักษะคิดที่มีต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ที่มีการใช้แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ผู้วิจัยจะใช้วิธีการวิธีหาความเชื่อมั่นสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach

6. อภิปรายผล

การรับรู้ และทัศนคติ ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 61.0 อายุระหว่าง 26 - 35 ปี ร้อยละ 45.5 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 59.5 มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท/ห้างร้านเอกชน ร้อยละ 37.8 มีรายได้ระหว่าง 10,001 - 20,000 ร้อยละ 27.2 มีประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต 7-10 ปี ร้อยละ 40.2 และมีความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า 20 ชั่วโมง/สัปดาห์ ร้อยละ 63.2

ด้านการเปิดรับสื่อ กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการศึกษาในครั้งนี้มีการเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อ อินเทอร์เน็ต และโทรทัศน์ อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 78.2 และร้อยละ 57.2 และสื่อที่กลุ่มตัวอย่างคิดว่าจะทำให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ได้ดียิ่งขึ้นคือสื่อ อินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 51.0

ด้านการรับรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการศึกษาในครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีการรับรู้ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 53.5 รองลงมาคือมีการรับรู้ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 33.75 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยสุดคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 12.75

ด้านทัศนคติ กลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการศึกษาในครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีทัศนคติเป็นกลางต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 คิดเป็นร้อยละ 60.75 รองลงมาคือมีทัศนคติระดับสูงต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 คิดเป็นร้อยละ 38.25 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยสุด คือกลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติระดับต่ำต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 คิดเป็นร้อยละ 1.0

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (Independent Sample T-test) และความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (One-way ANOVA) พบว่าลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ และประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกันมีผลทำให้การรับรู้ต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 แตกต่างกัน ส่วนในด้านทัศนคติพบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีผลทำให้มีทัศนคติต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 แตกต่างกัน และในด้านการเปิดรับสื่อ ไม่มีตัวแปรใดในลักษณะทางประชากร ที่มีผลทำให้การเปิดรับสื่อแตกต่างกัน

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ สเปียร์แมน (Spearman rank correlation coefficient หรือ Spearman's rho) และไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ เพศ และประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับการรับรู้เรื่องพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนในด้านทัศนคติพบว่า ระดับการศึกษา และรายได้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และในด้านการเปิดรับสื่อยังพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการรับรู้และทัศนคติต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7. ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่ากลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีการรับรู้ และทัศนคติ ต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตมานาน และมีระดับการศึกษาสูง ย่อมมีการรับรู้ และทัศนคติที่สูงตาม ดังนั้นการที่ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องการที่จะเผยแพร่และสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน ควรเริ่มจากกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ใช้อินเทอร์เน็ตรายใหม่ ที่ยังมีประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตไม่มาก หรือยังไม่เคยเลย โดยเริ่มจากกลุ่มที่มีระดับศึกษาน้อยเช่น ระดับประถม หรือเริ่มตั้งแต่วัยเยาว์ เพื่อเป็นการปลูกฝังจริยธรรมการใช้ไอทีตั้งแต่เริ่มต้นจากจิตสำนึกวัยเยาว์ในโรงเรียน ว่าสิ่งที่ไหนควรทำ หรือไม่ควรทำ โดยการประยุกต์เข้ากับระบบการศึกษาเพื่อให้เหมาะสมกับเด็ก เช่น ทำเป็นรูปการ์ตูน เรื่องราวที่คล้ายกับให้ความรู้ทางอ้อม อยู่ในรูปแบบและวิธีการนำเสนอ ซึ่งจะเป็นการสร้างจิตสำนึกให้ผู้ใช้เกิดความตระหนักถึงการใช้งานและใช้อย่างมีคุณค่าต่อไป

ถึงแม้ว่ากลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตมานาน และมีระดับการศึกษาสูงจะเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ และทัศนคติอยู่ในระดับสูงก็ตาม แต่ในภาพรวมก็คืออยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งหมายความว่ายังมีกลุ่มผู้ใช้เน็ตบางกลุ่มที่ยังไม่มีการรับรู้ในเรื่องพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 หรือมีการรับรู้ในระดับต่ำ ดังนั้นการที่จะเผยแพร่และสร้างความรู้ความเข้าใจอาจทำได้ง่ายกว่าเนื่องด้วยคุณวุฒิ และวัยวุฒิ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าตัวพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ซึ่งมีเนื้อหาเป็นภาษาในทางกฎหมาย และศัพท์เฉพาะทาง อาจทำให้เข้าใจได้

ยาก ถ้าไม่ใช่ผู้ที่มีความรู้หรือเกี่ยวข้องเฉพาะทาง การที่จะเผยแพร่และสร้างความรู้ ควรมีการใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย พร้อมยกตัวอย่างประกอบ แต่ยังคงไว้ซึ่งค้ำบทกฏหมาย

สำหรับสื่อที่จะใช้ในการเผยแพร่นั้น จากการศึกษาในครั้งนี้ สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่กลุ่มตัวอย่างใช้มากที่สุดและมีความคิดเห็นว่าจะเป็สื่อที่จะช่วยให้เข้าใจและรับรู้ในตัวพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ได้ดียิ่งขึ้น เพราะในปัจจุบันนี้สื่ออินเทอร์เน็ต ได้มีการพัฒนาเป็นสื่อใหม่ ที่เรียกว่า New Media ซึ่งเกิดจากการใช้เทคโนโลยีจากสื่อหลาย ๆ ประเภทมารวมกัน เนื่องจากรูปแบบการดำเนินชีวิตของคนที่ใช้ชีวิตอยู่นอกบ้านมากขึ้น ทำให้สื่อมีการพัฒนาช่องทางและรูปแบบเพื่อให้เข้าถึงผู้บริโภคมากที่สุด “สื่อออนไลน์” จึงเกิดขึ้นในทุกพื้นที่ทุกตารางนิ้ว ที่สามารถจับกลุ่มเป้าหมายมากที่สุด นอกจากนี้ New Media หรือดิจิทัลมีเดีย ก็เติบโตขึ้นเป็นทางเลือกใหม่ในยามที่สื่อเก่าอย่างโทรทัศน์ วิทยุ และสิ่งพิมพ์ มีข้อจำกัดจากอำนาจรัฐ ทำให้ทั้งผู้ชม ผู้ผลิต และนักโฆษณาหันไปหา “สื่อใหม่” อย่างที่วิวัฒนาการและเว็บไซต์ อย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน นับเป็นการเปลี่ยนแปลงที่สิ้นสะเทือนสภาพเศรษฐกิจและสังคมอย่างเห็นได้ชัด

ดังนั้นทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ประกอบการเว็บไซต์ให้ช่วยเผยแพร่และสร้างการรับรู้เกี่ยวกับตัวพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 แก่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ต โดยให้หน้าโฮมเพจของทุกเว็บมีคอนเทนต์ ที่แสดงถึงเนื้อหาสาระเกี่ยวกับตัวพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ในจุดใดจุดหนึ่งของหน้าเว็บ เพื่อให้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตได้ตระหนักในการใช้งานที่ถูกต้องและมีคุณค่า

8. รายการอ้างอิง

- กรองกาญจน์ ชนะเสรีชัย, 2543. การรับรู้ และ ทศนคติของกลุ่มรักต่างเพศและกลุ่มรักร่วมเพศที่มีต่อโฆษณารักร่วมเพศในสื่อสิ่งพิมพ์และพฤติกรรมรักร่วมเพศสังคมไทย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา แก้วเทพ, 2541. สื่อสารมวลชน: ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์. เชาวลิต นาสา, 2548. การรับรู้ข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติที่มีต่อพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.2545: ศึกษาเฉพาะกรณีสมาชิกสภาเทศบาลและผู้บริหารท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- ณรงค์ สมพงษ์, 2543. สื่อมวลชนเพื่องานส่งเสริม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด, 2543. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประคอง วรรณสูตร, 2542. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผู้จัดการออนไลน์, 2551. ประเมิน พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์แค่เครื่องมือของรัฐ. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 22 กรกฎาคม 2551 จาก <http://www.manager.co.th/CyberBIZ/ViewNews.aspx?NewsID=9510000085990>

- พรเพชร วิชิตชลชัย, 2550. คำอธิบายพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 6 มีนาคม 2552 จาก http://www.mict.go.th/ewtadmin/ewt/mict_web/download/law/38_.pdf
- พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550, 2550. ในราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 124 ตอนที่ 27 ก.
- พัชนี เขยจรรยา, เมตตา วิวัฒนานุกูล และฉรินันท์ อนุวัชศิริวงศ์, 2534. แนวคิดหลักนิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: คณะนิติศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพชร บุดสีทา, 2549. การวิจัยธุรกิจ. กำแพงเพชร: คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร. นครเทพพิสัย, 2550. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 27 มกราคม 2552 จาก <http://wiki.nectec.or.th/nectecpedia/index.php>
- วัลลภา เพ็ชรไสประเสริฐ, 2547. การรับรู้ทัศนคติ แนวโน้มพฤติกรรมการเข้าร่วมในโครงการฝากบ้านกับตำรวจ ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิชิต อุ่อ้น, 2550. การวิจัยและการสืบค้นข้อมูลทางธุรกิจ. กรุงเทพฯ: พรินท์แอมมี.
- ศัญฉานิลท์ สักดิ์คุณธรรม, 2551. ความรู้ การประเมินผลกระทบและแนวโน้มพฤติกรรมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ สาขาวารสารสนเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2551. บังคับใช้กฎหมายจัดเก็บข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์. มงเสริมธุรกิจฉบับที่ 2259. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 21 สิงหาคม 2551 จาก http://www.kasikornresearch.com/portal/site/KResearch/rsh_d/?id=16204&cid=7
- สาวตรี สุขศรี, 2549. ประวัติศาสตร์อาชญากรรมคอมพิวเตอร์. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 27 มกราคม 2552 จาก <http://biolawcom.de/blog/453>
- Allport ,Gardon W., 1976. "Attitude" in C.Murchison ed. **Handbook of Social Psychology**: Clark University Press, Mass.
- Mcquire, W.J., 1969. **The Nature of Attitudes and Attitude change**. M.A: Addison Wesley.
- Schiffman, Leon G. and Kanuk Leslie Lazar, 1991. **Consumer Behavior**. 4th ed. New Jersey: Englewood Cliffs.
- Yamane Taro, 1993. **Statistic – An Introductory Analysis**. 5th ed. Tokyo: Harper and Row Prblishere.
- Zimbardo, P., E.B. Ebbesen, and C. Maslach, 1977. **Influencing Attitudes and Changing Behavior**. Massachusetts: Addison-Wesley.